DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 19 marca 1955 **Nr 4** **Poz. 13—17**

TREŚĆ:

13

OKÓLNIK Nr PM 10/55
z dnia 11 lutego 1955 r.
w sprawie wykonania kary aresztu zastępczego.

W celu jednolitego ujęcia wytycznych w zakresie wykonania kary aresztu zastępczego, zawartych w okólnikach:

a) z dnia 3 października 1952 r. Nr PM. 13799/6/52, w sprawie wykonywania prawomocnych orzeczeń karnych (Dz. U. Min. Fin. Nr 18/14 gm/ poz. 54),

b) z dnia 31 stycznia 1953 r. Nr PM. 15478/6/52, w sprawie przyspieszenia i usprawnienia postępowania karnego skarbowego,

c) z dnia 11 sierpnia 1954 r. Nr PM. 6512/6/54, w sprawie wniosków do Sądu o wykonanie kary aresztu zastępczego (Dz. U. Min. Fin. Nr 7, poz. 23), —

oraz dalszego ich uzupełnienia w kierunku ściślejszego skoordynowania współpracy referentów do spraw karnych skarbowych z referatem księgowości w tym przedmiocie — Ministerstwo Finansów przypomina i wyjaśnia, co następuje:

1) Zgodnie z art. 251 i 252 p.k.s. w razie niemożności ściągnięcia w całości lub w części grzywny lub kary pieniężnej porządkowej z majątku skazanego, organ finansowy postanawia wykonanie kary aresztu zastępczego oraz zwraca się do Sądu o wykonanie tej kary.

2) W myśl § 62 rozporządzenia wykonawczego do p.k,s. można zaniechać postępowania egzekucyjnego i przystąpić do wykonania aresztu zastępczego, gdy akta sprawy karnej zawierają wystarczające dane do stwierdzenia okoliczności przewidzianych w art. 16 § 1 p.k.s. (jeżeli ściągnięcie grzywny bądź wymagałoby zbyt długiego czasu lub nadmiernie złożonych czynności w porównaniu z kwotą orzeczonej grzywny, bądź też naraziłoby skazanegoo na ruinę majątkową, bądź wreszcie okazało się niemożliwym zarówno u skazanego, jak i u odpowiedzialnego), przy czym przepis § 62 rozp. wykonawczego do p.k.s. ma zastosowanie nie tylko w tych przypadkach, w których nieściągalność prawomocnych grzywien i kar pieniężnych jest oparta na danych zawartych w aktach spraw karnych, lecz również i wtedy, gdy nieściągalność ta wynika z opisu stanu majątkowego skazanego dłużnika sporządzonego przy okazji przeprowadzonej u niego egzekucji z tytułu innych należności (np. podatkowych).

3) W myśl art. 16 § 2 p.k.s. od kary zastępczej skazany może się uwolnić w każdym czasie przez uiszczenie kwoty przypadającej od niego tytułem grzywny lub kary pieniężnej porządkowej.

4) Do wniosku kierowanego do sądu (§ 64 przepisów wykonawczych do p.k.s.) o wykonanie kary aresztu zastępczego organ finansowy dołącza prócz odpisu prawomocnego orzeczenia również prawomocne postanowienie organu finansowego w sprawie wykonania kary aresztu zastępczego oraz pełne dane personalne skazanego.

5) Referaty egzekucyjne powinny niezwłocznie zawiadamiać referaty karne o każdym przypadku stwierdzenia nieściągalności orzeczonych grzywien i kar pieniężnych, celem wykonania kary aresztu zastępczego.

6) Referenci karni mają obowiązek periodycznego sprawdzania (raz na miesiąc) w referatach księgowości, czy i jakie kwoty zostały wpłacone na poczet grzywien i kar pieniężnych. Kierowanie do Sądu wniosków o wykonanie w myśl art. 252 p.k.s. kary aresztu zastępczego może nastąpić dopiero po uprzednim stwierdzeniu w referacie księgowości, że od skazanych nie wpłynęły należne kwoty tytułem wymierzonych grzywien lub kar pieniężnych i dołączeniu odpowiedniej adnotacji sprawdzającego do akt odnośnej sprawy karnej.

7) Referat do spraw karnych skarbowych, w przypadku skierowania do Sądu wniosku o wykonanie kary aresztu zastępczego, udziela do wiadomości księgowemu odpis tego wniosku za potwierdzeniem na odpisie wniosku.

8) Księgowy czyni adnotację na karcie kontowej o skierowaniu wniosku do sądu w sprawie wykonania kary aresztu zastępczego.

9) W przypadku uiszczenia przez skazanego, po skierowaniu wniosku do Sądu o wykonanie kary aresztu zastępczego, w całości lub w części przypisanej grzywny lub kary pieniężnej porządkowej, księgowy niezwłocznie zawiadamia o tym referenta do spraw karnych skarbowych za potwierdzeniem w uwagach odnośnej karty kontowej.

10) Referent do spraw karnych skarbowych w przypadku, o których mowa w pkt 9), zwraca się natychmiast do Sądu o wycofanie wniosku w sprawie wykonanie kary aresztu zastępczego, lub odpowiednio koryguje wniosek, celem zapobieżenia ewent. przypadkom zastosowania kary aresztu zastępczego mimo uiszczenia przez skazanego wymierzonej grzywny wzgl. kary pieniężnej.

Wicedyrektor Departamentu R. Galster

14

OKÓLNIK Nr PM 9/55
z dnia 16 lutego 1955 r.
w sprawie rachunkowości podatków terenowych.

W związku z wątpliwościami podniesionymi przez niektóre wydziały finansowe, w sprawie prowadzenia rachunkowości podatków terenowych, przejętej od prezydiów gminnych rad narodowych, Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że rachunkowość podatków od nieruchomości, od lokali, miejskiego i od

zbytku mieszkaniowego powinna być w zasadzie prowadzona metodą kartotekowo-przebitkową. Dla zaoszczędzenia pracy wydziały finansowe, które przejęły od gmin księgi biercze założone w r. 1954 na dwa lata, mogą prowadzić rachunkowość tych podatków do końca 1955 r. w tych samych księgach bierczych.

Rachunkowość pozostałych podatków terenowych prowadzić należy metodą kartotekowo-przebitkową na kartach kontowych zbiorczych w sposób ustalony w okólniku z dnia 29 marca 1952 r. w sprawie zasad prowadzenia rachunkowości podatków terenowych pkt 5 i 6 (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 6 poz. 22).

Wpływy z tytułu podatków terenowych przejętych od gmin zaliczać należy na rachunki dochodów budżetów powiatowych rad narodowych, prowadzonych w N. B. P. dla wydziałów finansowych prezydiów tych rad.

Wicedyrektor Departamentu R. Galster

15

OKÓLNIK Nr KS 10/55

z dnia 24 lutego 1955 r.

w sprawie księgowego ujęcia rezerwy na należności z tytułu niedoborów w przedsiębiorstwach handlu wewnętrznego.

W związku z postanowieniami § § 1 i 2 Uchwały Prezydium Rządu z dnia 5 lutego 1955 r. w sprawie utworzenia rezerwy na należności z tytułu niedoborów w przedsiębiorstwach handlu wewnętrznego Ministerstwo Finansów (Departament Księgowości) wyjaśnia zasady utworzenia i wykazania w sprawozdawczości finansowej rezerwy na należności z tytułu niedoborów powstałe do dnia 31 grudnia 1954 r. oraz podaje sposób księgowego ujęcia rezerwy tworzonej na należności powstałe po tym terminie.

1. Zgodnie z § 2 w. w. uchwały rezerwa utworzona na należności z tytułu niedoborów powstałe do dnia 31 grudnia 1954 r. winna być wykazana w bilansach sporządzonych za rok 1954. Rezerwę powyższą należy utworzyć dokonując zapisu księgowego Wn 214 „Straty i zyski" Ma 106 „Inne fundusze" (odrębne konto analityczne „Rezerwa na należności z tytułu niedoborów"). Wysokość rezerwy określają przepisy § 1 w. w. uchwały stanowiące, że rezerwę tworzy się na każdą należność z tytułu niedoborów przekraczającą 3.000 złotych, jeżeli należność ta została prawomocnie zasądzona na rzecz przedsiębiorstwa, bądź osoba materialnie odpowiedzialna zobowiązała się do jej spłaty.

2. W przypadku sporządzenia bilansu przed dniem powzięcia uchwały należy dokonać odpowiedniej korekty bilansu i zawiadomić o niej wszystkich odbiorców sprawozdawczości finansowej.

3. W przypadku gdy sporządzony bilans na dzień 31 grudnia 1954 r. został już w międzyczasie zatwierdzony względnie z innych uzasadnionych przyczyn nie jest możliwa korekta bilansu sporządzonego na dzień 31 grudnia 1954 r., wówczas rezerwę, o której mowa w ust. 1 należy utworzyć w księgach roku 1955 pod datą 1 stycznia, zmieniając o jej wysokość odpowiednie salda bilansu otwarcia (obroty wynikające z zapisów wyrażających utworzenie rezerwy nie podlegają wliczeniu do obrotów roku 1955).

4. Rezerwę tworzoną na należności powstałe po dniu 31 grudnia 1954 r. księguje się również w sposób podany w ust. 1.

5. Spłaty przez osobę materialnie odpowiedzialną należności, na którą utworzono poprzednio rezerwę księguje się w sposób następujący:
Wn 041 „Kasa", 043 „Rachunek rozliczeniowy" lub 071 „Pracownicy za płace" — Ma konto osoby materialnie odpowiedzialnej (w grupie kont 074 „Inne należności i zobowiązania") dokonując równocześnie zapisu równoległego z tytułu zmniejszenia rezerwy Wn 106 „Inne fundusze" (Rezerwa na należności z tytułu niedoborów) — Ma 214 „Straty i zyski".
Ażeby zapewnić dokonywanie wspomnianego zapisu równoległego należy w ramach analitycznej ewidencji należności od osób materialnie odpowiedzialnych oznaczać odpowiednio sumy należności, na które utworzono rezerwę.

6. W przypadku stwierdzenia (w oparciu o obowiązujące przepisy), że należność z tytułu niedoborów, na którą utworzono rezerwę, stała się nieściągalna, należy daną rezerwę zlikwidować, spisując w jej ciężar kwotę nieściągalnej należności Wn 106 „Inne fundusze" (Rezerwa na należności z tytułu niedoborów) Ma 074 „Inne należności i zobowiązania" (konto osoby materialnie odpowiedzialnej).

7. Kwoty rezerwy utworzonej na należności z tytułu niedoborów oraz wysokość strat powstałych z tego tytułu wykazuje się odrębnie:
   a) w danych uzupełniających do bilansu wzór H-43 (w pkt 14—16 o nazwie „Rezerwa na należności z tytułu niedoborów"),
   b) w rachunku strat i zysków wzór H-44 po stronie strat w poz. 6 d) „Rezerwa na należności z tytułu niedoborów".

Dyrektor Departamentu Z. Paryziński

16

OKÓLNIK Nr PM. 11/55

z dnia 15 marca 1955 r.

w sprawie zarachowywania dochodów z tytułu podatków miejskich i wpływów do wyjaśnienia.

I. Okólnik z dnia 28 czerwca 1954 r. Nr BP. 5779/9/54 w sprawie podziału dochodów budżetu centralnego części 9 Ministerstwa Finansów normuje sposób zarachowywania dochodów budżetu centralnego z tytułu podatków miejskich i wykazywania ich w kwartalnych sprawozdaniach o dochodach budżetowych (wzór Nr 27).

Wobec zmiany numeracji niektórych podziałek klasyfikacji dochodów budżetowych, ustalonej zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 10 lipca 1954 r. (Monitor Polski Nr 71, poz. 882), które obowiązuje od dnia 1 stycznia 1955 r. — Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że postanowienia rozdziału I ustęp 3 powołanego okólnika dotyczące części 9c „Podatki miejskie" stały się nieaktualne i w związku z tym poleca co następuje:

Na rachunki dochodów budżetu centralnego wydziałów (oddziałów) finansowych prezydiów powiatowych (miast, stanowiących powiaty) rad narodowych oraz oddziałów finansowych prezydiów dzielnicowych rad narodowych m. st Warszawy i m. Łodzi w części 9c „Podatki miejskie" podlegają zarachowaniu wyłącznie następujące dochody:

Dział 2 rozdział 1 „Podatek obrotowy" z podziałem na:

§ 1. „Karty rejestracyjne",

§ 2. „Podatek obrotowy na zasadach ogólnych",

§ 3. „Podatek obrotowy w formie ryczałtu",

(pełny wpływ z tytułu podatku obrotowego i dochodowego pobieranego w formie ryczałtu).

Dział 2 rozdział 2 „Podatek dochodowy".

Dział 2 rozdział 3 „Podatek od wzbogacenia wojennego" (z wyjątkiem wpływów na poczet zobowiązań, obciążających gospodarstwa rolne, które zarachowuje się na część 9d).

Dział 2 rozdział 6 „Wpłaty z tytułu zaległości Społecznego Funduszu Oszczędnościowego" (fundusz A, C i D).

Dział 3, rozdział 1 „Podatek od nabycia praw majątkowych" (z wyjątkiem wpływów z tytułu podatku od nab. praw majątkowych przy dochodach likwidacyjnych, które zarachowuje się na część 9b).

Dział 3 rozdział 2 „Podatek od wynagrodzeń".

Dział 3 rozdział 3 „Opłata skarbowa".

Dział 3 rozdział 10 „Podatki zniesione" (objęte budżetem centralnym).

Dział 5 rozdział 19 „Wpływy administracyjno - gospodarcze i zwroty wydatków" (wyłącznie przerachowania wpływów niewyjaśnionych po upływie 2 miesięcy).

Dział 5 rozdział 27 „Grzywny, kary pieniężne i konfiskaty" (wyłącznie grzywny z prawa karnego skarbowego, wymierzane w związku z podatkami miejskimi).

Dział 5 rozdział 29 „Dodatek za zwłokę" wyłącznie od podatków miejskich objętych budżetem centralnym).

Dział 5 rozdział 30 „Odsetki za zwłokę od gospodarki uspołecznionej" (wyłącznie od podatków miejskich objętych budżetem centralnym).

Dział 7 rozdział 2 „Inne rozliczenia z lat ubiegłych" (wpływy z tytułu przedawnionych nadpłat oraz z tytułu różnic z przerachowań wynikłych w związku ze zmianą systemu pieniężnego).

Dział 7 rozdział 3 „Wpływy do rozliczenia".

Dział 7 rozdział 4 „Wpływy do wyjaśnienia".

II. Istotne zmiany w klasyfikacji przedmiotowych dochodów budżetowych na rok 1955 polegają na wprowadzeniu dla „wpływów do wyjaśnienia" osobnego rozdziału 4 w dziale 7 zamiast dotychchzasowego, wspólnego z innymi dochodami, rozdziału 19 w dziale 5. Ponad to zmieniona została numeracja rozdziałów w dziale 7 dla „innych rozliczeń z lat ubiegłych" i „wpływów do rozliczenia".

W związku z tymi zmianami należy przeprowadzić na rok 1955 przeniesienie wpływów do wyjaśnienia według stanu na koniec 1954 r. w następujący sposób:

Do karty dochodów wzór 13 do przepisów o rachunkowości budżetowej, założonej na rok 1955 dla wpływów do wyjaśnienia w dz. 7 rozdz. 4 przenieść należy z karty dochodów prowadzonej w ubiegłym roku na te wpływy w dziale 5 rozdz. 19 poszczególne kwoty wpływów nie wyjaśnionych do końca ubiegłego roku z podaniem dat pierwotnego zarachowania na przychód. Poszczególne kwoty należy wpisać do kolumny 3 karty dochodów, podsumować, a sumę ogólną wpisać nadto do kolumny 7. Suma ogólna wpływów nie wyjaśnionych do końca 1954 r. winna być zgodna z sumą nadpłat, wykazaną w dziale 5 rozdz. 19 w sprawozdaniu za IV kwartał ubiegłego roku jako końcowy stan nadpłat.

III. Po przeniesieniu w powyższy sposób wpływów nie wyjaśnionych do 1 stycznia 1955 r. — karty dochodów, założone dla tych wpływów należy prowadzić w bieżącym roku następująco:

1. Zgodnie z okólnikiem z dnia 17 kwietnia 1953 r. Nr BP. 3191/5/53 wpływów do wyjaśnienia nie równoważy się w karcie dochodów przypisami, lecz wyprowadza się nadpłaty, przeto zarówno w kartach dochodów, jak i w sprawozdaniach kwartalnych nie wykazuje się przypisów. Przerachowania na inne rozdziały, przelewy na inne rachunki lub zwroty zapisuje się tylko w kolumnie „zwroty", zmniejszając odpowiednio sumę nadpłat.

2. W przypadku, gdy wpływ do wyjaśnienia w ubiegłym roku w dziale 5 rozdz. 19 niewłaściwie zrównoważono przypisem, a w bieżącym roku okaże się konieczność przerachowania lub przelania na inny rachunek, należy kwotę tę w bieżącym roku w karcie dochodów w dziale 7 rozdz. 4 zapisać w kolumnie „zwroty", równoważąc ją odpisem.

3. Wszelkie wpływy zaliczone zarówno przez wydziały finansowe jak i przez N.B.P. niewłaściwie na część 9c należy zarachowywać jako wpływy do wyjaśnienia. Wpływy, których definitywne zarachowanie wymaga wyjaśnień w drodze korespondencji, należy niezwłocznie wyjaśnić, najpóźniej jednak w ciągu 2 miesięcy od daty wpłaty.

4. Po upływie 2 miesięcy należy w bieżącym roku przerachowywać wpływy nie wyjaśnione na dział 5 rozdz. 19 „Wpływy administracyjno-gospodarcze i zwroty wydatków" właściwego budżetu (centralnego lub terenowego). W przypadku uzyskania wyjaśnienia po upływie 2 miesięcy, jeżeli wpływ przerachowano już na dział 5 rozdz. 19, należy dokonać przelewu lub zwrotu z tegoż rozdziału.

IV. Na część 9c niektóre wydziały finansowe zarachowały w ubiegłym roku niewłaściwie dochody nie przewidziane dla tej części. Niewłaściwości te spowodowały zbędną korespondencję i zwłokę w sporządzeniu sprawozdania zbiorczego.

Celem uniknięcia na przyszłość popełniania podobnych błędów należy w sposób prawidłowy prowadzić bieżące zarachowania, mylnie zarachowane wpływy przed końcem każdego kwartału przerachować lub przelać na właściwe rachunki, bądź zaliczyć na wpływy do wyjaśnienia, aby w sprawozdaniach o dochodach budżetowych (wzór Nr 27) nie wykazywać dochodów, którymi w części 9c wydział (oddział) finansowy nie administruje.

Wicedyrektor Departamentu R. Galster

17

OKÓLNIK Nr PM. 12/55
z dnia 15 marca 1955 r.
w sprawie opodatkowania wynagrodzeń inkasentów podatkowych w prezydiach gromadzkich rad narodowych.

W związku z wątpliwościami jakie nasunęły się na tle stosowania uchwały Nr 760/54 Prezydium Rządu z dnia 11 grudnia 1954 r. w sprawie powołania inkasentów podatkowych, odnośnie sposobu opodatkowania wynagrodzeń wypłacanych tym inkasentom, Ministerstwo Finansów wyjaśnia, co następuje:

1. wynagrodzenia inkasentów podatkowych jako wynikające z umów o pracę, zawieranych przez prezydia gromadzkich rad narodowych, z tymi inkasentami, składają się z trzech elementów:

1) z miesięcznego ryczałtowego wynagrodzenia zasadniczego płatnego z góry na dany miesiąc z budżetu gromadzkiej rady narodowej,

2) z wynagrodzenia procentowego od sumy zainkasowanych przez inkasenta wszystkich należności objętych inkasem, oraz bezpośrednich dobrowolnych wpłat z terenu gromady z tytułu podatku gruntowego i składek na rzecz P.Z.U., płatnego z dołu z budżetu centralnego przez wydziały finansowe prezydiów powiatowych rad narodowych,

3) z premii kwartalnej w wysokości uzależnionej od stopnia wykonania planu, płatnej nie później niż 25 dnia miesiąca następującego po upływie kwartału.

2. Poza tym inkasentom podatkowym może być przyznany ryczałt na koszty podróży w obrębie gromady w wysokości 30 zł lub 50 zł miesięcznie, jeżeli uzasadnia to wielkość gromady.

3. Wynagrodzenia wymienione w ust. 1 podlegają podatkowi od wynagrodzeń zgodnie z przepisem art. 9 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41), tj. przyjmując za podstawę opodatkowania łączną sumę wszystkich wynagrodzeń wypłacanych inkasentowi podatkowemu w danym miesiącu.

4. W przypadku wypłaty inkasentowi w ciągu miesiąca także premii kwartalnej poza wynagrodzeniem ryczałtowym i procentowym, należy zastosować ulgowy sposób opodatko-

wania tej premii przewidziany w § 6 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-49, poz. 648, z 1952 r. Nr A-44, poz. 626 i Nr A-93, poz. 1444 oraz z 1953 r. Nr A-22, poz. 276 i Nr A-76, poz. 909 i z 1955 r. Nr 13, poz. 136).

5. Przyznany inkasentom podatkowym ryczałt na koszty podróży (ust. 2) w obrębie gromady — korzysta ze zwolnienia od podatku od wynagrodzeń w myśl przepisów art. 5 ust. 1 pkt 18 ustawy o podatku od wynagrodzeń.

6. Z uwagi na to, że stosunek umowy o pracę jest zawarty między inkasentem a prezydium gromadzkiej rady narodowej, płatnikiem podatku od wynagrodzeń jest to prezydium. Ponieważ jednak ze względów technicznych, wypłata tylko części wynagrodzenia jest dokonywana przez prezydium gromadzkiej rady narodowej, natomiast druga część (wynagrodzenie procentowe i premia kwartalna) jest wypłacana przez prezydium powiatowej rady narodowej — Ministerstwo Finansów poleca, aby obliczania podatku od wypłacanych inkasentom podatkowym wynagrodzeń (zasadniczego ustalonego ryczałtowo, procentowego i premii kwartalnej) dokonywały wydziały finansowe prezydium powiatowej rady narodowej.

Wicedyrektor Departamentu R. Galster

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych

Unieważnia się:

1) blankiety pokwitowań kasowych z kwitariusza na pobór podatku gruntowego, wzór Nr 1, Seria Nr 4462 za Nr Nr 67-100, skradzione w Wydziale Finansowym P.P.R.N. w Żywcu.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 12.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22; kwartalnie — zł 12.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-601 w NBP V Oddział Miejski w Warszawie.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji. **Cena zł 1,**

Druk. PWPW, Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 5073. B-6-2687, 16,500, 19-III—22-III-55